

[Finansministeren]

af rammebesparelsen på de 700 mill. kr. går helt tilbage til SV-regeringens tid, og finanslovsforslaget er jo fremsat uændret efterfølgende. Forsvaret og u-landsbistanden var som bekendt ikke med i besparelsen, og derfor var disse to områder ikke begrænset i prisreguleringen på samme måde som de andre områder. Men hvis hr. Steen Folke regner efter, vil han finde ud af, at besparelsen på forsvarsministeriets område beløbsmæssigt ligger på niveau med den begrænsning i opreguleringen, som finder sted på de øvrige rammebelagte områder, eksklusive lønudgifterne.

I diskussionen om udgifterne vedrørende Fæørerne skal jeg for en ordens skyld sige, at de udgifter, der afholdes efter finansloven 1980, er 357 mill. kr., hvoraf de 60 mill. kr. vedrører fiskeriinspektionen.

Så vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til fru Ingerlise Koefoed. Den ene er, at den idé, fru Ingerlise Koefoed nævnte måske var indeholdt i det kommunale sparekatalog, der gik ud på at løse problemerne ved at sende kvinderne hjem i køkkenet, er noget som vi ikke har tænkt os at arbejde med, hvis sådanne forslag indgår i det kommunale sparekatalog.

Det andet, jeg gerne vil sige til fru Ingerlise Koefoed, er, at de kommunale udgifter andrager en sådan størrelse, at de må inddrages i overvejelserne, når man skal fastlægge den økonomiske politik i samfundet. Fru Ingerlise Koefoed var nervøs for den decentrale beslutningsproces, og det var henvendt til hr. Bertel Haarder angående det nære samfund, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at når vi har fastlagt tingene således, at to tredjedele af de offentlige udgifter er placeret som kommunale og amtskommunale udgifter, må dette udgiftsområde nødvendigvis inddrages i tilrettelæggelsen af den samlede økonomiske politik, og jeg kan sige, at kommunerne og amtskommunerne er fuldstændig enige med os i det synspunkt.

Til hr. Palle Simonsen skal jeg sige, at jeg tror, vi vil være i en situation efter morgendagen, hvor hr. Palle Simonsen i hvert fald ikke kan opretholde det synspunkt, at SF i alle situationer er regeringens parlamentariske grundlag. Jeg tror, hr. Palle Simonsen vil konstatere, at han vil kunne hæfte denne betegnelse på en række partier efter morgendagen, hvis han vil bruge det udtryk. Jeg mener

i øvrigt, at det hverken er rimeligt eller hensigtsmæssigt, for situationen er den, at regeringen lægger sine forslag ned til forhandling i folketingsalen og søger tilslutning til dem dér. Det viser sig, at der vil være et forskelligt flertal fra sag til sag. Jeg både tror og håber, at der bliver situationer, hvor hr. Palle Simonsens parti også kan være med i dette flertal. Det betyder ikke, at vi går ud på gader og stræder og siger, at nu er det konservative folkeparti regeringens parlamentariske grundlag. Jeg synes bare, vi skal erkende situationen, som den er, nemlig at det er en mindretalsregering, der lægger sine forslag ned til folketinget og søger tilslutning til dem, således at vedtagelsen kan ske med vekslende flertal, og det er det, vi vil opleve i morgen.

Ud over dette skal jeg til hr. Palle Simonsen sige følgende: jeg har ved en tidligere lejlighed haft mulighed for at kommentere 4 punkts planen, og det kan måske se lidt mærkeligt ud, at jeg både dengang og i dag kunne argumentere med, at der er en større styrke i regeringens forslag end i den konservative 4 punkts plan. Det er jeg nu ikke så nervøs for, for forskellen mellem dem er jo, at vores plan, vores forslag, har en balance. Derfor kan vi også tage et stærkere indgreb i forhold til lønudviklingen, i forhold til indkomstudviklingen, idet vi har en række andre ting med, der sikrer, at alle i samfundet er med til at bære byrden.

Derudover skal jeg sige til hr. Palle Simonsen, at jeg ikke sagde, at merindkomsten skal opsuges af staten. Jeg sagde, at det, som pålægges virksomhederne i kraft af de forslag, vi har fremsat, er, at vi beskærer en del af den gevinst, der kommer som resultat af de samlede foranstaltningers gennemførelse. Vi har ikke noget imod, at der samles midler i virksomhederne; tværtimod er formålet med hele regeringens oplæg jo at sikre en større erhvervsaktivitet og en større konkurrencedygtighed. Men man må ikke glemme, at hr. Palle Simonsens parti og andre partier har afvist at gå ind i den overvejelse, vi har lagt op til, om via lovgivningen at sikre en fordeling af ejendomsretten til de resultater, der kommer ud af det.

Den sidste bemærkning, jeg skal gøre, er til hr. Bertel Haarder, som forsøgte at tage mig til indtægt for, at de synspunkter, han har gjort gældende angående besparelser,